

Mèxic, D.F. 25 de setembre del 1964

Estimat Pere:

Tinc la teva lletra del 31 d'agost. Recordo que ~~en~~ la meua carta anterior, més que carta foren uns mots apressats que vaig adreçar-te per acompanyar còpia del pròleg a l'antologia La luz en el yunque, que potser sortirà pel desembre, segons m'ha dit la noia de l'Expresate, que dirigeix l'editorial. En realitat, potser, la veritable lletra era el pròleg, lletra, és clar, més en el sentit de "comunicació" que de "contestació".

No em facis càrrecs si darrerament he desatès una mica el diàleg epistolar. Tu també has passat per aquestes desesmes. En la meua circumstància actual, la veritat és que passo una temporada de tensions per culpa, més que res, de la feina, variada i excessiva. He de fer (ja l'he començat) un diccionari clàssic de 1.500 pàgines, un Survey de ^{la} Literatura Espanyola (en col.laboración amb Manuel Duran) per a un editor de Nova York, biografies per a Los Forjadores, del Grijalbo, rebre gent (ahir em va caure, de França, el poeta negre Damas) que et plau o t'empenya, però que sempre et roba temps, i petites llatzeries que no val la pena de registrar. A més, cada setmana anem a Quinta Adila, on m'és difícil treballar, perquè no puc traslladar-m'hi amb la màquina d'escriure, diccionaris, llibres, etc., i perquè la fascinació del lloc em fa més abocar a fora que "a dins".

Demà arriba la meua cunyada Irene. No sé si portarà a la maleta L'ombra que li vares donar per a mi. Em sembla recordar que en una lletra al seu marit, el Jordi, deia que l'havia tramesa per correu. Però no n'estic massa segur, perquè parlava també que havia comprat un exemplar de les Cròniques, misteriosament desaparegudes, com saps, de la meua biblioteca. Tinc sospites que me'l va "picar" un jueu barbut i lingüista, amic del Roger. Jo, fa algunes setmanes, et vaig enviar Adán Negro. L'Has rebut ja? Comença, l'obra, amb un indefectible assaig-pròleg sobre els poetes de la "négritude".

L'únic luxemburgués que tens no va morir com un pollet en un hotel. Així que li va passar la febreta, va venir a veure'm, i jo vaig satisfer la seva tafaheria literària ^{convertint} el llit de la nostra cambra-estudi en un aparador de les meves obres. Tinc una mica la idea que l'home, a part de les seves activitats periodístiques, va a la caça de "merlots blancs" susceptibles d'ésser convertits en best-sellers alemanys. Jo, en aquest sentit, pobre de mi, tinc tan poc de "merlot"! L'home va examinar detingudament cadascun dels llibres beatament

exposats sobre el meu llit (i de l'Anna, ep!) i, finalment, es va decidir per Quetzalcoatl, que li vaig dedicar. No crec que passi res amb el poema. No sé per què hauria d'interessar més als editors alemanys que als catalans, als quals interessa ben poc.

No has vist més al Ribera? Fa setmanes que li dec carta. Avui o demà li escriuré. Ja va rebre també Ecce Homo, i n'està entusiasmada. D'ençà del pròleg a La luz, no he fet res. La llançadora d'or del meu teler interior, silenciosa i rutilant, va fent la seva, sovint sense adonar-me'n, però la peça no es veu. No sé si en alguna de les meves darreres lletres et parlava de la idea d'escriure un llarg poema basat en la figura del capità Ahab, de Moby Dick. Fa un parell de mesos, brotaren els primers versos, però no he pogut seguir. Tinc la visió de l'ànima de Ahab entrant a la Mediterrània, que descobreix, meravellada... No serà, aquesta, una manera meva de tornar-ni, al meu mar...? Estic cercant-me nous camins auri?

Somniant, creant, Pere, no ulissegen sempre?

Rep una forta abraçada del teu

